

בבית הדין הצבאי המיוחד

בפני השופטים :

אל"ם אבי לוי - אב"ד
 אל"ם רמי בן עמי - שופט
 אל"ם אריה דוידזי - שופט

בעניין :

התובע הצבאי הראשי - מאשים (ע"י ב"כ, אל"ם לירון ליבמן)

נגד

ק/xxx סא"ל י' ש' - נאשם (ע"י ב"כ, אל"ם אורנה דוד)

הכרעת דין

אנו מרשיעים את הנאשם לפי הודאתו בשלוש עבירות שעניינן התנהגות שאינה הולמת, לפי סעיף 130, לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו – 1955, בהתאם לכתב האישום ולפרטים הנוספים.

ניתנה והודעה היום, 10/07/06, בפומבי ובמעמד הנאשם והצדדים.

 שופט

 שופט

 אב"ד
גזר-דין

סא"ל י' ש' הורשע לפנינו היום בביצוען של שלוש עבירות, שעניינן התנהגות שאינה הולמת. למעשה, עניין לנו בשתי פרשות שונות אשר חוברו יחדיו לכתב אישום אחד. הפרשה הראשונה עוסקת בכך, שמהלך החודשים אפריל ומאי '03, כאשר הנאשם

עמד לפני סיום תפקידו, הוא הורה לנגד מפקודיו להעביר לרשותו חמישים אולרים מסוג "לדרמן" שהם אפסניה צבאית ייעודית, ואשר ערכה באותה מועד עמד על כ- 10,000 שח. הנאשם קיבל את האולרים, העביר ארבעים מתוכם למחרטה צבאית בנחל סורק, שם נחרטה (ללא תשלום) הקדשה אישית מטעמו, על כל אחד ואחד מן האולרים. בין החודשים יוני 03'- ינואר 05', מסר הנאשם 38 מתוך אותם אולרים, לבעלי תפקידים שונים בצבא, שעיימם עמד בקשרי עבודה מתוקף תפקידו כמפקד אספקה בפיקוד העורף. שניים מתוך האולרים הוחזקו במשרדו עד ליום 13/7/05, שניים מהאולרים לא נמצאו עד היום. צוין כי 22 מהאולרים הוחזרו לצבא במהלך החקירה, לאחר שנאספו מבעלי התפקידים שאליהם נמסרו. במהלך החודשים ספטמבר 03' עד אוקטובר 03', חתם הנאשם על טופס 1065 שבו דיווח כאילו אבדו האולרים וזאת, על-מנת להסדיר את הרישום החסר לאחר שקיבל את האולרים בלי לחתום על הטפסים המתאימים, העוסקים בהעברת הציוד, כמתחייב מהפקודות. בפועל, לא הוגש טופס זה והרישומת הוסדרה על ידי זיכוי רישומי משרד הביטחון ביוזמתו של נגד, אשר שירת תחת פיקודו של הנאשם.

בהקשר לפרשה זו, צוין במסמך הפרטים הנוספים, שחייליו של הנאשם עטפו את האולרים בנייר עטיפה של פיקוד העורף. חלוקת האולרים נעשתה באופן גלוי לחלוטין. הדבר נעשה לרגל סיום תפקידו ובסמוך לסיום המבצע "שריקה מזרחית" לנגדים ולקצינים, אשר עימם עבד במערך התומך של המבצע. עוד צוין, כי האולרים הינם אפסניה ייעודית, אשר נופקה דרך קבע למסיימי קורס חילוץ וקציני חילוץ בבה"ד xxx, וכן, כי לנאשם לא הייתה הסמכות לחלקם. רכישת האולרים מתבצעת כל שנה בכמות, שנקבעת על-פי הצרכים באישור קצין הלוגיסטיקה הפיקודי. על-פי הנוהל הראוי, אמורים האולרים להיות מנופקים באמצעות טופס 1003 ליחידה ובאמצעות טופס 1008 למקבלי האולרים. בדיקות, אשר נערכו לאחר מכן, העלו כי, בפיקוד העורף קיימות מספר יחידות החתומות על מספר רב של אולרים וכי מספר בעלי תפקידים בפיקוד ובמחוזות חתומים על אולרים, חלקם על יותר מאולר אחד. עוד צוין על ידי הנאשם, והדבר איננו נתון במחלוקת, שבמספר הזדמנויות לרגל חגים או אירועים אחרים, ניתנו לקצינים בפיקוד מתנות, אשר נרכשו מתקציבים שונים, כולל הקדשה מבעל התפקיד. עם זאת, לא נטען כי חולקה אפסניה צבאית בדרך זו.

בכל הנוגע לניסיונו של רני"ג אמסילי, פקודו של הנאשם, להסדיר את החוסר באולרים שלא כדין – הדבר נעשה ללא ידיעתו של הנאשם על ידי הזדכות על

אולרים ישנים באמצעות טופס 1003 לשם העברתם למשרד הביטחון, זאת לאחר סימולם כבלתי שמישים. רנ"ג אמסילי ציין, שכשהוצג לו טופס 1065, חתום בידי הנאשם, המתעד חוסר באולרים, לא היה עוד צורך בטופס, לאחר שהוא עצמו הסדיר קודם לכן את החוסר. יצוין, כי הנאשם הודה מיוזמתו במהלך החקירה, שחתם על טופס 1065 אף כי הטופס לא נמצא בחיפושם שנערכו על ידי גורמי החקירה. הנאשם שיתף פעולה באופן מלא בחקירתו.

הפרשה הנוספת, אשר נתגלגלה לתוך כתב האישום, עניינה מתן הוראות של הנאשם לנהגו האישי בין החודשים ינואר ליוני '04, לנסוע ברכב צבאי למחסנים של חברה אזרחית בלוד, על-מנת לאסוף עבורו חבילות מוצרים של החברה, אשר שימשו את אשתו של הנאשם, שעבדה אז בהפצת מוצרי החברה. את חבילות המוצרים הותיר הנהג, על-פי הוראת הנאשם, ברכב. מעשים דומים צוינו בכל הנוגע לנהג יחידה, אשר התבקש על ידי הנאשם לאסוף שקיות מאותה חברה עבור הנאשם, ולגבי קצין, רמ"ד לוגיסטיקה ברע"ם, אשר עשה כן בשלוש עד חמש הזדמנויות שונות עבור הנאשם ועל פי בקשתו.

התביעה הגישה תדפיס אישי בעניינו של הנאשם. למדנו ממנו, כי הנאשם נשוי ואב לארבעה, בוגר תואר שני. הוא ביצע שירות חובה בשנים '84-'87 ומאותה שנה משרת בשירות הקבע בצה"ל. תפקידיו האחרונים היו רע"ן לוגיסטיקה, רע"ן אספקה, קצין תחזוקה אוגדתי, עוזר קצין תחזוקה, ומ"פ מפקדה. הנאשם נושא דרגות סא"ל מחודש ספטמבר 1999.

עוד הציגה התובעת המלומדת סיכום ראיון, אשר במסגרתו, הודיע אלוף הפיקוד לנאשם שהוא לא יקודם, לא בדרגה ולא בתפקיד עד לפרישתו, זאת נוכח חומרת המעשים המיוחסים לו. עוד צוין כי, פרישתו מן השירות תהיה במועד הראשון האפשרי וכי הפרישה נובעת מההרשעה הצפויה בתיק זה. הנאשם קיבל על עצמו את ההסדר האמור, ואף הביע חרטה באוזני האלוף על התנהלותו בפרשה זו.

מטעם ההגנה הוגשה לנו רשימה ארוכה של מסמכים אשר לימדה על יכולותיו המקצועיות והאישיות של הנאשם על מילוי תפקידיו באופן ראוי לציון ועל הערכה גבוהה אשר רחשו ורוחשים כלפיו מפקדיו בהווה ובעבר. די אם נפנה אל חוות דעתו של מפקד רע"ם אל"ם יריב, אשר ציין את הנאשם כבולט ביוזמה, אחריות ומשימתיות, יצירתיות וחדשנות, ומתאים לקידום לתפקידי אל"ם באט"ל, ואולי

אף בפקע"ר. גם סיכומי ראיון כתובים לימדו על הערכות גבוהות אלה, ועל כוונות לקדם את הנאשם. הוצגו לעיוננו חוות דעת מפקד תקופתיות ברמה גבוהה מאוד. כמו-כן, הוגשו מכתבים, אשר לימדו על ערכיות גבוהה של הקצין המודגמת, בין השאר, בסירובו לקבל מתנות מחברות אזרחיות, אשר מולן עבד. הסנגורית המלומדת אף הגישה מסמכים, המלמדים על נורמות חלוקת שי בצה"ל, המלמדת לטעמה, על נורמות כמצוין בדברים של הנאשם בפרטים הנוספים.

הוצג לפנינו הסדר טיעון, אשר נרקם בין התביעה ובין ההגנה, הסדר אשר במסגרתו התבקשו להטיל על הנאשם קנס כספי בסך של 4,100 ש"ח, פיצויים בסך של 3,500 ש"ח וכן עונש מאסר מותנה. הצדדים הדגישו, כי לנוכח הסיכום באשר לאי הקידום בדרגה או בתפקיד, ואשר לפרישתו הקרובה של הנאשם, אין מתבקשת פגיעה כלשהי בדרגתו.

התובעת המלומדת הצביעה, בסיכומיה, על החומרה, שבה יש לראות את הערוב בין רכוש הפרט לרכוש הצבא, אשר גם אם נעשה מתוך היעדר מודעות מלאה לפסול שבו, מהווה נורמה, אשר יש להילחם בה ולשרשה. התובעת הכירה בכך, שהמעשים נעשו בגלוי אך לנוכח הפסול שבהם, היא סברה שיש מקום להעניש את הנאשם, ובכך לשדר את המסר המרתיע הנדרש לכלל קציני הצבא.

הסנגורית הצבאית הראשית סברה שהסדר הטיעון הוא מידתי והולם. היא ציינה, כי כתב האישום כולו נעוץ בטעות בשיקול דעת, המבוצעת על ידי אדם ישר, אכפתי המקפיד על קלה כעל חמורה. היא ציינה, כי הנורמות של הענקת מתנות מרכוש הצבא באירועים שונים, גרמה לשיבוש, אשר סופו בכתב האישום, שבו אנו עוסקים היום. הסנגורית המלומדת ציינה, כי אומנם עניין לנו בפריט, המוגדר כפריט ייעודי, אך, בפועל, הוא מצוי בידי בעלי תפקידים בפיקוד, אשר אינם זקוקים לו, וודאי לא ליותר מיחידה אחת. הסנגורית המלומדת גם הדגישה את ההודאה המיידית בחקירה ולפני בית-הדין, את שיתוף הפעולה המלא, את נוסחות המעשים. הסנגורית ציינה, כי גם מפקדיו של הנאשם נותנים בו אמון מלא וממשיכים להטיל עליו משימות, וגם כאלה, הרחבות יותר, מאלו שאותן מילא בעבר. הסנגורית גם הדגישה את הנזק, אשר נגרם לנאשם, פועל יוצא של פרשה זו בכל הנוגע להמשך השירות.

לא מצאנו טעם להתערב בהסכמת הצדדים, אשר מביאה, לדעתנו, לכדי איזון ראוי בין הצורך לשדר מסר ברור, שעניינו הימנעות מנגיעה כלשהי ברכוש הכלל ומערבוב

בלתי ראוי בין רכוש הפרט לרכוש הצבא לבין השיקולים המשמעותיים לקולא הקיימים כאן והסנקציות, אשר ננקטו כבר עד כה נגד הנאשם. התרשמנו מחרטתו הכנה של הנאשם, כפי שזו באה לידי ביטוי בדברו האחרון.

בהתחשב במכלול אנו מטיילים על הנאשם כמבוקש, קנס בסך של 4100 ש"ח, פיצויים לטובת צה"ל בסך של 3,500 ₪. סכומים אלו ישולמו ב-5 תשלומים שווים החל ביום 01/08/06.

כמו-כן, מצאנו לנכון להטיל על הנאשם 2 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך שנתיים עבירה, שיש בה יסוד של מרמה או הפרת אמונים או עבירה של שליחת יד ברכוש הזולת או חריגה מסמכות.

ניתנה והודעה היום, 10/07/06, בפומבי ובמעמד הנאשם והצדדים. זכות ערעור כחוק, הודעה.

שופט	שופט	אב"ד
<p>העתק נאמן למקור</p> <p>רס"ן חגית דורפמן</p> <p>ק. בית הדין</p>	<p>_____</p> <p>_____</p>	<p>חתימת המגיה:</p> <p>תאריך:</p>